

Nr 3 Augusti 2020

I detta nr:

- Ordföranden har ordet
- Med 40 knop över Vänerens vatten
- Gunnar Bengtsson berättar om örlogsbesök i Tallinn och när han kunde ta sommarsemester som CMKO
- Lars Åke Svenheden berättar om Resande Man och ett läkarbesök
- "Nej amiral, ni har fel!" Artikel ur Aftonbladet
- Militärsoppa
- "Visst kan man bli kär i en patrullbåt"
- Taket läcker på Marinstugan!
- Marinstugan

Flottans mäns avdelning 11, Nynäshamn

Ordförande: Kjell Johansen Mob 0706-41 35 53
Vice ordf: Bengt Lind Mob 0706-68 43 72
Sekreterare: Rune Stang 08-520 305 55
Mob 0703-69 29 38
Kassör: Linda Leibing-Hedén Mob 0703-05 30 23

Ledamöter: Håkan Hedén Mob 0702-07 07 82
Robert Norberg 08-524 001 03
Mob 0702-71 05 58
Björn Wideberg Mob 0702-46 41 90

Suppleanter: Tommy Lagsjö Mob 0705-49 02 87
Stig Ödmark Mob 0703-19 16 47

Registrator: Håkan Hedén Medlemsregisteransvarig.
0702-07 07 82 *Vid ändring av adress,
meddela registratören.*

Adress: FM avd 11 NYNÄSHAMN
c/o Kjell Johansen
Båtsmansvägen 13
149 31 NYNÄSHAMN
kjelljohansen756@gmail.com

Kassör: FM avd 11 Nynäshamn
c/o Linda Leibing-Hedén
Björnclous väg 53
148 35 ÖSMO

Bankgiro: 863 8785

produktion: st-media
R Stang
Skogsv 4
148 30 ÖSMO
Tfn 08-520 30 555
Mob 070-369 29 38
e-mail st-media@telia.com
36rusta11@gmail.com

Ordföranden har ordet

Hallå alla vänner i Flottans Män!

I skrivandets stund är det fortfarande sommar i Sverige och vi njuter av sol och värme. Ibland har vi fått kyla ner oss med regn och blåst men det hör ju till i en svensk sommar.

Coronaeländet fortsätter men lugnar tydligen ner sig i landet. Vi har ju alla berörts av eländet på olika sätt. En del av oss har suttit i karantän och förmodligen har flera av oss ställt in utlandssemestrar och resor. Själv

har jag semestrat hemma i Sverige – och förstått igen vilket fantastiskt och fint land vi lever i!

Jag har inte fått någon information om att någon medlem har drabbats av corona och jag hoppas att så inte är fallet.

Vi har ju ställt in alla aktiviteter sedan i mars och detta påverkar nog de flesta av oss. Vi är ju en kamratförening med främsta uppgift att vara tillsammans och trivas, när vi nu inte har kunnat detta så har i alla fall jag mått lite dåligt. Vår planerade resa med Cinderella till Åland är inställd och årets Riksårsmöte är även den inställd. Vi kommer nu framåt hösten att försöka få igång några aktiviteter så att vi kan få träffas igen.

Vi gick ut med en intresseförfrågan om någon ville medverka i höstfesten med kräftska den 15 augusti. Dags dato är 9 medlemmar anmälda så vi kommer säkert att genomföra kräftska. Styrelsemötet den 1 september kommer vi att genomföra. Vi har en planerad soppkväll den 24 sept och den har vi ännu inte tagit ställning till om vi skall genomföra. Vi kommer att gå ut med en intresseanmälan till alla medlemmar innan vi bestämmer oss i styrelsen. Hoppas att vi alla snart kan träffas vid någon soppkväll eller annan aktivitet. Sköt om er alla.

Kjell

Med 40 knop över Vänerns vatten

Under veckoslutet besökte tre enheter ur marinens 11:e torpedbåtsdivision Karlstad. Två torpedbåtar samt ett underhållsfartyg. Deltagarna i detta relativt ovanliga besök i Karlstad ligger vid kaj i inre hamnen. Det är framför allt de båda torpedbåtarna Altair och Antares, stjärnor i den svenska marinen, som borde tilldra sig allmänhetens intresse. Långa, smala, smäckra fartvidunder. Kapabla till de mest häpnadsväckande prestationer ute i öppen sjö. Bemannade med till synes utomordentligt kompetent och samtrimmad personal finns alla utsikter till att befolkningen i hamnarna runt Väneren under ett par dagar kan sova lugnt i förvisning om att marinen äger möjlighet att kontrollera sjövägarna.

NWTs utsände togs om hand redan på fredagsmorgonen av ett vänligt östligt högtryck och representanter för milot, för vidare befodran till Vänersborg. Där skulle vi embarkera Antares, och sedan få nöjet att följa med torpedbåtarna till Karlstad. På kajen informerade kapten Ramel, chefför de besökande fartygen om sina båtars prestanda. Antares och Altair har besättningar på 35 man. De är 46 meter långa. Ombord finns tre dieselmotorer på 9000 hästkrafter. De ger fartygen en toppfart på 40 knop. Egendomligt nog kan de inte framföras långsammare än åtta knop. Det kunde kaptenen med illa dold förtjusning meddela den närvarande hamnchefen i Karlstad. Ute på Vänersborgsviken visade de båda besättningarna vad fartygen kunde prestera. Att från kommandobryggan följa dessa precisionsartade manövrar var en upplevelse. Altair och Antares rusade fram över en för dagen relativt stillsam Väneren i invecklade turer under vilka befälet berättade hur man kan lägga ut minfält och avlossa förstörelsebringande torpeder. Två stora

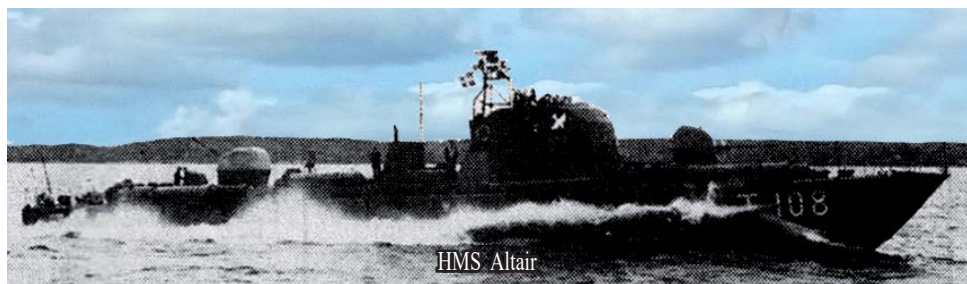
fartyg med två meters lucka i 38 knops fart skrämde fredliga handelsfartyg och turister i sommarfartyg halvt från vettet. I trakten av Lurö uppenbarade sig fyra attackflygplan. De anföll våra torpedbåtar listigt, just som de var upptagna av att navigera sig genom de trånga farvattnen kring Lurö. Detta beskar fartygens möjligheter till att undvika flygets raketer sades det. Har man emellertid gott om plats kring båtarna kan man med hjälp av undanmanövrer och artilleri trassla till det för flygarna, Luftförsvaret leds vanligen av förste officeren ombord, i vårt fall av löjtnant Schwieler och 'ris'-riktaren. Schwieler befann sig i stridsledningscentralen och hans medhjälpare, högbåtsman Rylander vid artilleririktstativet på däck. De anfallande upptäcktes på 1,5 mil från sitt mål. Stridsledningscentralens invecklade apparater räknade genast ut avstånd och riktning till de anfallande flygplanen. Antares besättning visste i god tid vad som skulle hända. Schwieler berättade att huvuduppgiften för torpedbåtar i strid är att

bekämpa och avvärja landstigningsföretag mot våra kuster. För att lösa denna uppgift har de minor och torpeder till hjälp. Utbildningen är ytterst intensiv och som exempel på vad en besättning skall kunna klara av nämnde löjtnat Schwieler att denna typ av fartyg skall kunna operera i totalt mörker i högsta fart oavsett yttre omständigheter. Efter tre timmars resa över Väneren kom båtarna till Karlstad.

Fartygen kommer att ligga var i Karlstad tills på måndag och tillfälle ges för karstadsborna att bekanta sig med dessa krigiska maskiner och deras mera fredliga besättningar. Staden bjuder på diverse trevligheter och marinen bjuder i gengäld på diskotekdans för hågade damer på lördagskvällen ombord på ett av fartygen och barnkalas på söndagen.

Torpedbåtsbesök i Karlstad hör till ovanligheterna. Inte underligt att Karel Erik Berglin, Stockholm ser så stolt ut.

HMS Altair

Red kommentar: Artikeln var införd i Nya Wermlands-Tidningen 22 augusti 1970.

Det som främst kom att fånga mitt intresse för denna artikel var förutom att namnet Ninian Ramel som ni kommer att möta senare i denna upplaga av O'Hoj 7 år senare, var att även vår medlem Bror Schwieler omnämns. Det torde förhålla sig så att han lämnade jagaren Småland i april -70 efter en tvåårskommandering, som manöverofficer (ManO), för att tillträda befattningen som 1:O på Antares. Texten är en avskrift av artikeln. Bilderna är lite Photoshoppade.

Så här i Coronatider är det "normala" materialet jag brukar skriva om lite tunnått. En efterlysning av material som skulle kunna publiceras resulterade i bidrag från två medlemmar.

Gunnar Bengtsson skriver:

Sommaren 1975 gick jagardivisionen på örlogsbesök till Tallin i dåvarande Sovjetunionen. Jag var sekond på jagaren Halland som förtöjde först och längts in vid kajen . Akter om Halland låg de andra två jagarna förtöjda, den ena utanför den andra.

Sista kvällen ,ungefär kl 1800, kom en rysk örlogssjöman gående mot vår landgång bärande på en ung man i svenska flottans uniform hängande som en sjösäck över ena axeln. Jag råkade stå på däck vid landgången och såg att den sjöman som hängde över axeln på ryssen hade ett asiatiskt utseende som var så markant att jag skulle absolut ha känt igen honom om han hade tillhört Hallands besättning. Jag ropade därför till vår vaktpost på kajen "Släpp inte ombord dem". När de inte fick komma ombord fortsatte den ryske matrosen med sin last mot de andra jagarna. Jag skickade vår löpare till de andra jagarna med ordern till VO " Ryssarna håller på med någonting. Jag vet inte vad. Släpp inte ombord dem".

Efter ett tag kom den ryske matrosen vandrande tillbaka och ut genom vakten fortfarande med sin utslagne kamrat över axeln.

Vad det hela gick ut på vet jag fortfarande inte

Och han fortsätter med en liten historia från sin tid som CMKO

Året var 1996. Det mellanstatliga läget mot Ryssland hade varit bottenfruset på grund av ubåtskränkningarna och att Ryssland hade pekats ut som ansvarigt för dessa. 1995-1996 hade isen tinat något och det fanns rykten om ett ryskt eventuellt örlogsbesök i Stockholm sommaren 1996.

Plötsligt på våren 1996 kom en inbjudan till mottagning på ryska ambassaden för att hälsa en ny rysk militärattaché välkommen till Sverige. Jag bestämde mig för att tacka ja och jag och min hustru åkte till mottagningen. Vi möttes i dörren av den ryske ambassadören och den nye militärattachén , en generalmajor i ryska armén.

Jag presenterade oss och följande samtal utspann sig. Jag: Om det blir ett ryskt örlogsbesök i Stockholm i sommar kommer jag i egenskap av CMKO att vara värd för besöket. .Amb: Det blir inget ryskt örlogsbesök i Stockholm i sommar och för övrigt kommer vi inte med några ubåtar heller. Jag: Det var bra, då kanske jag kan ta sommarssemester för en gångs skull. Därefter gick vi till baren.

LÅS (Lars Åke Svenheden) skickar även han in två bidrag.

Resande man

Sjöresa gjordes på uppdrag av Karl XI:s förmyndarregering av ambassadör Christoffer Carl von Schlippenbach, som således fanns med ombord och omkom. Schlippenbach skulle leda förhandlingarna i Polen i slutet av 30-åriga kriget. Senhösten 1660 lämnade fartyget Stockholm

Sjöresa gjordes på uppdrag av Karl XI:s förmyndarregering av ambassadör Christoffer Carl von Schlippenbach, som således fanns med ombord och omkom. Schlippenbach skulle leda förhandlingarna i Polen i slutet av 30-åriga kriget. Senhösten 1660 lämnade fartyget Stockholm och Schlippenbach hämtades upp vid Dalarö. På väg ut råkade fartyget ut för en våldsam storm på Mysingen. Fartygschefen Kapten Hans Månsson beslutade att söka lä i närheten av Viksten.

Väster om Viksten kastade man ankar. Vindstyrkan ökade och fartyget kom på drift och gick med våldsam kraft på Kastbådan. Fartyget började sjunka och en av livbåtarna kunde sjösättas. En del

av besättningen klättrade upp på masterna. Sammanlagt omkom 37 personer medan 25 överlevde

På Herrhamra lotskyrkogård i Torö finns en gravsten daterat 1660 med inskrift SLS vilket betyder Sepulti, Loco, Sancto (begravd på helig/vigd plats). Man tror att någon/några av besättningen är begravda här.

Ombord på fartyget fanns ambassadörens adjutant Andreas Biugg senare adlad till Liljenstjärna. Bjugg hade en bekant som målade en tavla över händelsen. Tavlan finns i dag i London hos Anders Liljenstjärna. Tavlan är i mycket dåligt skick men det framgår tydligt en rödklädd man är målade på akterspegeln. Något som förbryllar mig att flaggan på flaggspelet är röd. Sjöhistoriska museet i Stockholm känner inte till orsaken. Målningarna är enbart en tolkning av mig hur det kan ha sett ut vid olyckan 1660.

LÅS skriver även om:

Ett läkarebesök

Jag skulle göra ett återbesök hos vårdcentralen Bryggan i Nynäshamn för att förnya mina mediciner, en rutinundersökning, som bör gå relativt snabbt, tänkte jag.

Doktorn tyckte att jag hade låg puls.

- Det brukar jag ha, kommenterade jag, min puls har legat sådär på 55 – 60 slag i minuten.
- Men nu har du extremt låg puls och den är på c:a 31 slag i minuten, sa doktorn och fortsatte, är du inte yr i huvudet.

- Nej, jag känner inget. Jag spelade tennis i går.

Doktorn kommenterade inte mitt svar men fann det nog märkligt att jag inte har märkt eller känt något. Jaha, det var ju spännande tänkte jag utan att förstå allvaret i min situation. Doktorn funderade ett tag och fattade så småningom sitt beslut.

- Jag ringer efter ambulansen, sa hon

Det var ett väldigt drastigt beslut tänkte jag och visste inte hur det skulle sluta.

- Kan jag inte få hämta mina toalettartiklar först, jag bor ju bara 300 meter härifrån.

- Nej det får du inte, sa doktorn bestämt.

Ok det är bara att acceptera.

Efter ett tag gick vi ut från doktors rum sakta genom väntrummet väldigt sakta doktorn först och jag efter och jag som planerat dagen för annat. Jag såg mig omkring på vårdsökande patienter som nog borde vara före mig för ett besök hos doktorn

Vi kom in i ett annat rum där en syster satte på mig kablar på kroppen i området kring hjärtat och anslöt kablarna till en "dator". Där låg jag på en bår under observation i väntan på ambulansen och kunde inget göra av min planerade dag.

Efter ett tag hör jag ambulansen och in till akutmottagningen kommer 2 vårdare försedda med en bår och skall lyfta över mig till båren. Jag protesterar och menar att jag kan mycket väl förflytta mig själv. Nej men så det gick inte. Inget snack om saken, vårdarna lyfter över mig och snabb transport in i ambulansen. Färden går nu relativt fort in mot Södersjukhuset. Under färdens gång pågår ständig uppdatering av mig och efter vad jag förstår går informationen vidare in till akutmottagningen på Södersjukhuset. Efter ankomsten till sjukhuset rullas jag på båren in till akutmottagningen. Döm om min förvåning, här står efter vad jag förstår, en läkare och 4 sjuksystrar beredda att ta emot mig. Jag tänkte, har jag orsakat denna uppståndelse och ställt till med ett sådant besvär, vilken kostnad, jag spelade ju ändå tennis igår. Nu skulle jag lyftas över på en annan bår igen.

- Men snälla ni, jag kan själv gå över så behöver ni inte lyfta mig, sa jag.

Jag hörde svagt en liten kommentar från någon att han är ju ändå självgående.

Nej, Jag skulle lyftas över. Hela tiden lyssnade man på hjärtat, tog pulsen som nu var nere i 26 slag i minuten. Åter fick jag frågan om jag inte kände något eller blir yr i huvudet. Men nej, jag kände mig normal, tyckte jag. Vårdpersonalen fann det nog mycket egendomligt. Jag blev transporterad till en akutavdelning på en annan våning allt under tiden som jag kontrollerades. På akutavdelningen blev det nya vårdare som tog hand om mig. Nya kontroller görs och jag är ständigt uppsagd.

Efter ett tag kommer doktorn in till avdelningen och informerar mig.

- Om du inte har emot det, så tänker vi förse dig med en pacemaker och vi har tid idag kl.14.30. sa doktorn. Jaha, tänkte jag, utan att fatta riktigt vad det skulle innebära för mig. Visst känner jag någon som har pacemaker och lever gott, men ändå var det nytt för mig. Tiden gick och jag blev ständigt kontrollerad och ständigt under uppsikt. Kl.14.30 låg jag på operationsbordet och doktorn visade mig den lilla batteriförsedda

dosan som skulle opereras in på vänster sida strax under nyckelbenet. En tråd från dosan skulle ledas in till förmaket i hjärtat, tror jag. Jag blev lokalbedövad och kunde höra konversationen mellan doktor och sjuksystrar. Efter ca 35 minuter var operationen klar.

- Nu kan du ta pendeltåget hem, sa doktorn med glimten i ögat, och batteriet räcker i minst 10 år.

Jag blev åter transporterad till akutavdelningen. Det blödde från operationssåret och delvis genom min skjorta. Efter omläggning så blev allt bättre. Under tiden hade min sambo kommit in till avdelningen. Löpande kontroller och förfrågningar hur jag mådde. Jag observerar namnskylden hos en av vårdarna. Det var ett namn som jag minns från uppväxtåren i Derome på 1940-talet. Jag frågade vårdaren om han möjligen var släkt med en kyrkoherde i Varberg som hette Ergarht.

- Det är min farfar, svarade han.

- Hette din pappa Jan, frågade jag.

- Nej, det är min farbror. (Det kan nämnas att Jan, som också blev präst blev lite rikskändis på sin tid när han bjöd på kyrköl i stället för kyrkkaffe).

Fantastiskt, att man på akutavdelningen i Södersjukhuset i Stockholm träffar på en person som härstammar från Varberg vilkas personer jag känner till från 1950-talet. Min bror Sven-Olof och hans fru Irene känner dem mycket väl. Så är det.

Vi kunde mycket väl ta pendeltåget hem för jag märkte ingen skillnad mellan före och efter operationen.

Vi tog sjukresa hem till Nynäshamn.

Så slutar ett besök på vårdcentralen i Nynäshamn för att få nya recept till mina mediciner.

Mina intryck.

Såhär efteråt förstår jag att läkaren i Nynäshamn fattade rätt beslut. Vården i hela händelseförloppet var utmärkt och välorganiserad. Jag var under ständig övervakning. I mitt tillstånd kunde det i annat fall gå åt fel håll.

Tack

Red kommentar:

Hur detta kunnat sluta om det varit i coronatid kan man fundera lite på.

Nej, amiral, ni har fel!

Älvsnabbens officerare måste åtalas för smuggling

AV TORSTEN PETRE

Amiral Åke Lindemalm – chef för marinen – har fel när han gör gällande att marinen officerare har rätt att införa sprit i landet utan att betala tull. Generaltullstyrelsen känner inte till någon sådan bestämmelse.

GÖTEBORG (AB) Officerarna på marinens krigsfartyg har rätt att införa en viss kvantitet sprit i landet tullfritt, hävdar chefen för marinen, amiral Åke Lindemalm, i ett yttrande över Älvsnabbsaffären, som begärts av åklagaren, stadsfiskal Ernst Holmberg, Göteborg. Stadsfiskalen har begärt ett blixttalande från generaltullstyrelsen i frågan.

I dag säger man vid generaltullstyrelsen till Aftonbladet: - Någon bestämmelse existerar inte!

Amiral Lindemalm påpekar att Älvsnabbens befälhavare och övriga officerare som nu misstänks för att ha smuglat in sprit, endast utnyttjat den rätt som tillkommer dem enligt ett medgivande från generaltullstyrelsen.

Amiralen kan däremot inte upplysa om hur stor kvantitet sprit officerarna genom detta privilegium skulle ha rätt att ta in i landet. Stadsfiskal Holmberg betecknar marinchefens yttrande som sensationellt. Han finner det mycket underligt att tullmännen inte skulle ha känt till denna särbestämmelse för officerarna varken vid razzian ombord på Älvsnabben eller under den fortsatta utredningen. Inte heller har någon av de inblandade åberopat någon sådan bestämmelse.

Pappren på bordet

Stadsfiskal Holmberg begär nu att generaltullstyrelsen skall plocka fram alla papper och ge klart besked. Han vill ha full klarhet i affären innan han fattar det slutliga beslutet i åtalsfrågan.

Byråchef Ivar Åberg vid generaltullstyrelsen säger till Aftonbladet:

-Någon sådan bestämmelse som amiralen talar om finns

inte. Däremot tillämpas sedan länge inom handelsflottan som ett allmänt praxis att i vissa fall tillåta att man har kvar småkvantiteter ombord på fartyg som kommer från utlandet. Men så fort fartyget börjar gå i inrikesfart, exempelvis från Göteborg till Stockholm, upphör den rätten att gälla. Tullens allmänna inställning har varit den att man inte skall bry sig om småskvättar i sådana fall. Sprit som kan anses erforderlig för en viss rimlig representation i ankomsthavnen anser vi inte ska behöva förtullas.

Man kan inte tala om någon egentlig rättsgräns i det här fallet. Däremot möjligen som sagt, en smidig praxis från tullens sida.

-Huruvida denna praxis skulle kunna vara tillämplig i det här speciella fallet får väl vederbörande domstol avgöra.

Stadsfiskal Holmberg räknar med att besluta om åtal under februari. Hur många som kan bli åtalade vet man inte i dag. 46 man av Älvsnabbens besättning har hörts och betraktas som misstänkta. Bland dessa befinner sig fartygets befälhavare, som hittills bestämt nekat till att ha smuglat.

Däremot har Älvsnabbens läkare erkänt att han försökt föra iland ett större antal spritflaskor.

Red anm: Artikeln var införd
i Aftonbladet 28 jan 1964

Militärsoppa

Kocken kokar en stor gryta ärtsoppa med kryddorna invirade i en linneduk.
majoren inspekterar, lyfter på locket och ser frågande ut.
-Ja vi tvättar samtidigt.

**- Visst kan man bli kär
i en patrullbåt**

Jagarmästaren Frenstam. En av de få i smaskigast sammanhang på den Jägaren på 20 tonna - en skånsk adelsman är det i princip förhållande att vara på den som ständigt uppträder.

Major Perman. Fortsätter. 20 år gammal i marinen under 1946. Efter 1.500 milstjänst vill han bli... - Sjöga det är inte...

Nutten Rantel. Östergötterns Jägaren. Skånska skiffen. - Skånska skiffen har varit i 100 år och har varit...

Och när Jägaren i skånska skiffen Jägaren som Jägaren på 20 tonna. Sjöga det är inte...

En av de mest kända skiffen - en skiffen på 20 tonna. Östergötterns Jägaren Rantel på Jägaren skiffen. Jägaren i skånska skiffen - en skiffen på 20 tonna som funderar till varandra.

I krig är hon ett fruktansvärt vapen. Ifred en rätt obekvämlig arbetsplats. Där högste chefen är skånsk adelsman, befälet studenter och manskapet vanliga arbetarungdomar. Det gäller Hans Majestäts Skepp P 151 Jägaren marinens nya patrullbåt stommen i 5:e patrullbåtsdivisionen.

Efter ett dygn ombord har jag i alla fall lärt mig en väsentlig sak: Man kan bli kär i en patrullbåt.

Även om hon har ett rätt bistert yttre skal; 36,5 meter lång, 6,2 meter bred, 1,5 meter djup och 140 ton tung. Grå som havet.

Beväpnad med sex sjörobotar, en styck 57 millimeters automatisk allmålskanon, minor, sjunkbomber Hon är alltså inte sådan att omedelbart faller för hennes yttre. Men när man lär känna henne lite bättre märker man hur hon lever innombords....

Men så plötsligt säger han: - Det är så självklart att man hela tiden servar uppåt..... Den i lägre grad servar den högre grad.

Och den i högsta grad har ansvaret för allt och servar mest. När den här divisionen är fullt utbyggd 1982 kommer Ninian Ramel att ansvara för 16 båtar av den här typen, den femte patrullbåtsdivisionen.

KRIGSTANKAR

Med främsta uppgift att i krig skydda riket från invasion. -I det här jobbet tänker man alltid på kriget, säger han. Och sedan åker han hem till sin fru och barn på fritiden.

- Man är ju som en vanlig människa, oroar sig för kärnkraften och så..... - Hur är det att alltid vara den som bestämmer? - Ibland när jag kommer hem märker jag att jag försöker föra befäl över familjen också. Det brukar gå över efter någon dag.....

”RESPEKTVAPEN”

Fullt stridsrustade blir hans båtar ett fruktansvärt vapen. De sex sjörobotarna på akterdäck är ett typiskt ”respektvapen” - för att nu tillgripa det militära språkbruket. Kanonen i fören kan tillintetgöra fientliga robotar utan att träffa dem.....

Högste chefen är Bror Henrik Ninian Ramel, örlogskapten, friherre av fideikommisset Övedskloster i Skåne. 41 år gammal, blond, trubbig profil glad i ögonen.

Fartygschef: Björn Persson 30 år, stockholmare student -66, därefter stamanställd i marinen.

Manskap: Värnpiliktiga Larsson, Johansson, Nils-

son..... Arbetargrabbar takläggare, fiskare..... I allt är det sju befäl som i hierarkisk ordning ger order åt de tolv i manskapet. - Katten på råttan, säger Ramel.

INTIMT

Ändå råder det en nästan intim stämning ombord. Inga ställningssteg, inga honnörer, en värnpliktig har hål i blusen och ingen säger något, i manskapshytten är sängarna bara måttligt bäddade.

- Båten är så liten. Det går inte att hålla på formerna som om vi vore en stor jagare. Ramel pratar gärna om ”det nya ledarskapet” inom marinen. Om att båtarna blir mindre och att man lär känna varandra bättre då, ”bryr sig mera om varandra”.....

Man har sjunkbomber och minor. I officersmässen hänger två porträtt, ett av Konungen och ett Konungen och Drottningen. I manskapsmässen hänger helt andra bilder. I Ramels hytt hänger en bild av Jägaren.

Vi sitter där och äter stekt fläsk med potatis och löksås och Ramel förklarar just den dagens övningar: Jägaren skall spela en rysk ubåt som gör mätningar på svenskt vatten och blir avvisad av svenskt fartyg. Befälet skrattar, härmar ryska ljud. Vi skall gå i olika formeringar med andra båtar, jagaren Gästrikland och torpedbåten Arcturus är med oss där ute i Kattegatt, i dimmorna. Uppe på bryggan upptäcker vi en liberiansk tanker utan flagg som släpper ut olja utanför Kullen och vi rapporterar till kustbevakningen. Det går larm om sex tyskar som förlit utanför Falkenberg och vi gör 30 knop på vägen dit, men de räddas av en helikopter. – Vi får sköta sådant här också, säger Ramel. - Småkrafts jämfört med ett riktigt krig.

Red kommentar: Vår ordförande Kjell Johansen var DI (divisionsingenjör) under provturskommandot.

Taket läcker på Marinstugan!

Vid pennan Kjell Johansen

I våras meddelade stugfogden Björn med stöd av hustru Monica att det läckte in vatten i skafferi i köket och där fanns dessutom mögel. Nu var det kris och någonting måste göras. Vilka av oss gubbar kunde och vågade sig upp högt på taket och klara ut jobbet?

Gamle Fortbefälhavaren Tommy Lagsjö och undertecknad tog tag i ärendet och lyckades engagera Tommy Falk så vi tre planerade in jobbet med att renovera taket ovanför köket. Tommy L räknade ut hur mycket material som behövdes och jag köpte upp tillräckligt med virke. Tommy L bistod med en rulle underlagspapp och därmed hade vi tillräckligt med material för att starta upp jobbet.

Vi bokade in tiden 8 – 9 juni och som tur var så var vädret utmärkt och solen sken. Vi reste två stegar upp

mot taket och började att plocka bort hela och trasiga takpannor och lade dem åt sidan. När jag som förste man gick upp på taket så sjönk foten genom bräddtaget, det var helt ruttet!

En gammal järnstige har legat på pannorna under många år. Den var naturligtvis avsedd för sotaren när han skulle upp till skorstenen. Stegen hade fladdrat i vinden under många år och slagit sönder flesta av pannorna under. Därför kom läckaget med regnvatten.

Vi plockade bort takpannor på cirka 6 kvm, tog bort gammal papp och läkter och sågade loss ruttna takbräder.

Några av takstolarna var ruttna men de båda hantverkarna 2 x Tommy fixade dit nytt material så de blev som nya. Därefter började ilägget med nya spontbräder. Eftersom jag inte var av samma snickarkaliber som de båda Tommyarna så fick jag mäta och såga upp alla bräderna som skulle spikas fast. Jobbet med spanten på taket gjordes på ett proffsigt sätt och i maklig takt. Själv agerade jag soppgubbe nere på marken, det var mycket trasiga pannor och annat skräp som skulle samlas upp och läggas i stora soppåsar.

Ovanpå spanten lades sedan papp som skulle stickas in under den gamla pappen och tjäras så det höll tätt. Där efter lades nya

läkt för pannorna som skulle läggas tillbaka. Innan jobbet med pannorna så kunde inte Tommy F som gammal målarmästare att låta bli att måla plåten nederst vid skorstenen. Det blev så vackert så skorstenen såg ut som ny.

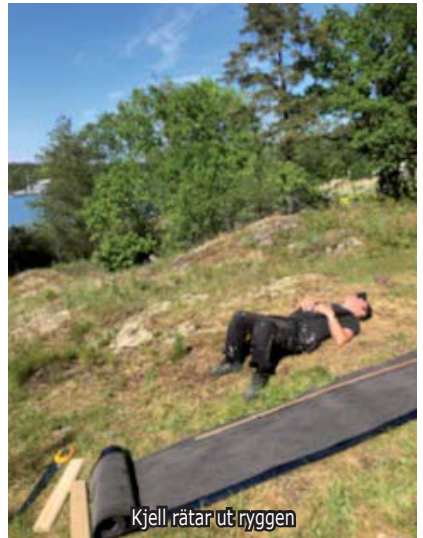
Gubbarnas ryggar och få muskler började att krokna framåt eftermiddagen så vi lade en presenning över det öppna taket och tog kväll.

Dagen efter hade ju undertecknad så väldigt mycket administrativt arbete att klara ut så de båda Tommyarna fick lägga tillbaka alla pannorna själva. Ett flertal pannor var ju trasiga så man hämtade likadana pannor från Lillstugan så det räckte till hela det "nya" taket.

Med det reparerade taket bedömer vi nu att taket med nylagda pannor håller i flera år framöver. Men stugfogden håller ögat på taket så om det blir en ny läcka så rycker vi taggubbar ut igen för att fixa det.

Lillstugans tak ser nu lite luggslitet ut med en presenning långt nere istället för takpannor. Höstens takreparationer avses fortsätta med att reparera Lillstugans tak då vi tar bort alla pannorna som kan användas till stora stugans tak, vi reparerar eventuella trasiga spontbräder, vi lägger dit ny takpapp och sätter upp nya vindskivor. Jag tror att Tommy F hittar en snygg målarfärg att täcka dom med.

Glöm nu inte att beundra det fixade taket på Marinstuga när ni kommer ut dit. Klappa oss gärna på axeln och säg att det gjorde vi bra!

Kjell rätar ut ryggen

MARINSTUGAN

Vår Marinstuga har överlevt sommaren med väl omhändertagande av vår stugfogde Björn.

Det läckande taket som gjorde att det rann vatten ner i köket har nu åtgärdats av några av oss gubbar, Tommy L, Tommy F och Kjell, under våren. Taket var helruttet och är nu reparerat. Några takpannor var kass och pannor från Lillstugan flyttades över till Marinstugan. Pannorna rättades till och nu bedömer vi att taket skall hålla tätt några år framåt.

Lillstugan som nu ser luggsliten ut på taket kommer att få nytt papptak under hösten. Vi får väl samla ihop några gubbar för att göra jobbet.

Vår stugfogde Björn har ont i sitt knä så några större underhållsarbeten har han inte kunnat göra under sommaren förutom att han har hållit tomten med gräs och grönt iordning.

Dock har stugfogdens hustru Monica legat i, hon har tvättat och oljat golven på båda terrasserna. Stugan är som vanligt öppen för er medlemmar när som helst. Kom dit och trivs och känn av den marina miljön som vi alla gillar.

Ring stugfogden Björn på 070-6363215 så får ni koden till larmet och han meddelar även var nyckeln finns.

Björn och Kjell

Ni är alltid att

Välkomna

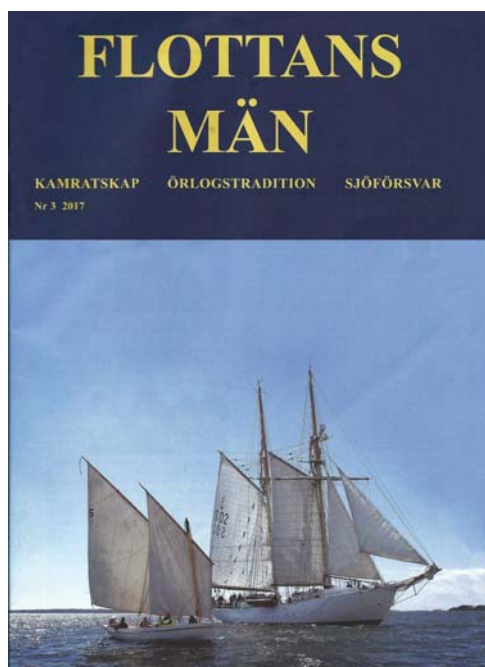
besöka stugan

**FLOTTANS MÄNS LOKALFÖRENING 11
I NYNÄSHAMN**

Vår nya hemvist
Hantverksgården på Skolgatan 54

*Vi tackar alla medlemmar
som har gett och ger bidrag till
tryckningen av tidningen
Flottans Män*

